

Echinocțiul fără primăvară

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Cine-a curbat planeta asta verde
De nu mai știi ce anotimp e-afară?
Când trebuia să fie primăvară,
Magnolia din geam să mă dezmiere,

Plouă cu fulgi albaștri prin secară
Și-n anotimpul nostru nu mai crede
Nici liliacul alb... parcă se vede
Cerneala din condei, puțin amară,

Mai speră totuși să-nflorești spre seară
Cum candela de Sfânta Înviere,
Să-mi pâlpâie carminul prin artere
La fel ca pe canicula din vară.

- Se-anunță-ntârzieri prin gări de parcă
Am fi pierduți pe iceberguri înalte,
Ziua de ieri și toate celelalte
N-ar trebui nicicând să-și mai întoarcă

Suflarea peste geamul tău, să-ți lase
Flori înghețate pe reverul mâinii,
Dar poate prima zi a săptămânii
Te va-nveli-ntr-o boare de mătase

Atât de caldă-ncât vei da uitării
Atingerea acelor mâini de gheață.
Mă mulțumesc să-ți las de dimineață
Un cuib de cer sub strașina-nserării.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif